

Bemærkninger til lovforslaget

1. Lovforslagets formål

a. Afbureaukratiseringsplanen og kommuneaftalen

Den 13. december 1988 fremlagde regeringen sin plan for afbureaukratisering af den offentlige sektor. Et af de centrale punkter i planen var en reform af skatte- og afgiftsadministrationen. Reformen skulle i korte træk gå ud på en sammenlægning af skatte- og afgiftsadministrationen.

Vedrørende skatteligningen opererede planen med to modeller. Dels den såkaldte *statslige model*, hvor ligningen overførtes fra kommunalt til statsligt regie. Dels den såkaldte *kommunale model*, hvor ligningen forblev i kommunerne.

Den foreslåede statslige model ville ifølge planen bevirke en samlet besparelse i statsligt og kommunalt regie på 5.175 årsværk.

Regeringen besluttede at føre forhandlinger med kommunerne for at undersøge, om der kunne opnås lige så store besparelser ved gennemførelse af den kommunale model.

Disse forhandlinger afsluttedes den 23. maj 1989 med en aftale mellem de statslige og kommunale forhandlere, i det følgende betegnet »kommuneaftalen«. Aftalen opretholder den delte statslige/kommunale skatteadministration under opnåelse af ressourcebesparelser på ialt 5.000 årsværk, altså tilnærmelsesvis det samme som det i afbureaukratiseringsplanen forudsatte.

Kommuneaftalen hviler på en forudsætning om, at den statslige skatte- og afgiftsadministration skal sammenlægges. Denne sammenlægning er påbegyndt den 15. marts 1989 ved sammenlægning af Skattedepartementet og Told- og Afgiftsdepartementet. Samtidig oprettedes Skatte- og Afgiftsstyrelsen, der i løbet af efteråret 1989 skal forberede oprettelse af regionale told- og skatteforvaltninger. Disse skal bl.a. udføre det arbejde, der hidtil er udført på skatte-siden af amtsskatteinspektoraterne og på told- og afgiftssiden af distriktstoldkamrene. De skal kunne træde i funktion fra 1. januar 1990. Skatte- og Afgiftsstyrelsen arbejder videre med en sammenlægning af Statskattedirektoratet og Tolddirektoratet til en central told- og skatteforvaltning.

Kommuneaftalen indebærer væsentlige strukturændringer i den hidtidige skatteadministration, i hovedtræk følgende:

- 1) Vurdering af landets faste ejendomme skal foretages af ligningsmyndighederne. De særlige vurderingsmyndigheder (vurderingsråd og skyldråd) skal nedlægges.
- 2) Ligning og vurdering skal foretages i 1. instans af den kommunale forvaltning.
- 3) Ligningskommissionerne skal opretholdes. De bliver udelukkende 1. klageinstans og skal behandle både lignings- og vurderingsklager. Kommissionernes betegnelse ændres derfor til skatteankenævnen.
- 4) Skatterådene og amtsskatterådene skal nedlægges; amtsskatteinspektoraternes opgaver overgår til de ovennævnte nyoprettede regionale told- og skatteforvaltninger.
- 5) Landsskatteretten skal opretholdes som øverste administrative klageinstans for både lignings- og vurderingsklager.

Kommuneaftalen forudsætter desuden, at skatteligningens effektivitet og ensartethed skal styrkes. Dette indebærer, at kommunalbestyrelserne pålægges ansvar for de kommunale ligningsplaner, og at de statslige myndigheders tilsyn med de kommunale ligningsplaner og ligningsarbejdet skal øges, og det foreslås, at Ligningsrådet i fremtiden skal kunne give kommunerne bindende direktiver for ligningsarbejdet. Samtidig foreslås det, at kommunerne skal repræsenteres i Ligningsrådet.

I kommuneaftalen er det desuden bestemt, at staten skal overtage inddrivelsen af selskabsskatter og A-skatter samt overtage arbejdsgiverkontrollen. Disse arbejdsopgaver udføres efter de nugældende regler i kommunerne.

Til støtte for det kommunale ligningsarbejde skal der efter kommuneaftalen indføres oplysningspligt efter skattekontrollen for skattefrie rejse- og befordringsgodtgørelser omfattet af ligningslovens § 9, stk. 5.